

NÄR ALLT FÖRÄNDRAS 1
Sid 3 - 12

Sätt tillbaka meningarna. Skriv bara de första tre orden.

Att han drar sig undan.
David som på senaste tiden varit konstig.
Det har vi alltid varit.
Jag sätter mig tätt intill David.
Och där försvann de, säger han.
Vi får börja gå, säger David.

Jag står framför spegeln och suckar över allt det som inte är fint. Moa står bredvid mig.

- Sluta! Jag hade kunnat döda för att få dina fräcknar, säger hon.

Jag vet att hon ljuger. Hon är redan perfekt. På Moa finns bara rena linjer och mjuka kurvor.

På mig är allt lite snett och kantigt. Vi är vänner ändå. _____

De står vid kiosken. Sebbe är lång och mager och viftar med armarna när han pratar. David verkar inte lyssna på honom. Han tittar på sin mobil. Jag stannar upp. Jag vill titta på David innan vi kommer fram. David med sitt lockiga hår och bruna ögon. David som jag inte riktigt fattat att jag är tillsammans med. _____

Så snart vi är framme så lägger jag armarna runt David.

- Hej baby! säger han. Jag ler in i hans dunjacka och allt känns bra igen. Jag hör hur Sebbe och Moa bråkar med varandra. Det gör de alltid. Fast på skoj. Sebbe är kär i Moa men Moa kommer aldrig att bli kär i Sebbe. Det vet vi alla

- Filmen börjar om en kvart. _____

David kan inte riktigt sitta still. Han verkar orolig.

- Jag vill nog ha godis, säger han. Han reser sig upp och tränger sig förbi alla som sitter i vår rad. Moa lutar sig mot mig.

- Jag måste kissa, viskar hon och reser sig. Sedan går hon efter David ut ur salongen.

Jag ser att Sebbe följer Moa och David med blicken. Han verkar inte glad.

_____

Det är först efter en stund som jag börjar undra. Vilken tid det tar. Var är de? Precis när jag ska skicka ett sms kommer båda två tillbaka.

- Lång kö, säger Moa till mig.

- Lång kö, säger David till mig och tar min hand. Det är då jag upptäcker att han inte har något godis med sig.

Vi går till pizzerian efter filmen. Där vi brukar sitta är det ledigt. _____

Sebbe verkar vara på dåligt humör. Och Moa och David är ovanligt tysta. Jag försöker få igång snacket. Pratar om filmen och allt möjligt. Ingen hakar på. Jag ger upp och tystnar. Känslan av att något är fel dyker upp. Igen. Jag har känt det ett tag nu. Det är på de små sakerna det märks.

Saker som jag helst inte vill tänka på. _____

NÄR ALLT FÖRÄNDRAS 1
Sid 3 - 12

Det har vi	alltid varit.
David som på	senaste tiden varit konstig.
Vi får börja	gå, säger David.
Och där försvann	de, säger han.
Jag sätter mig	tätt intill David.
Att han drar	sig undan.